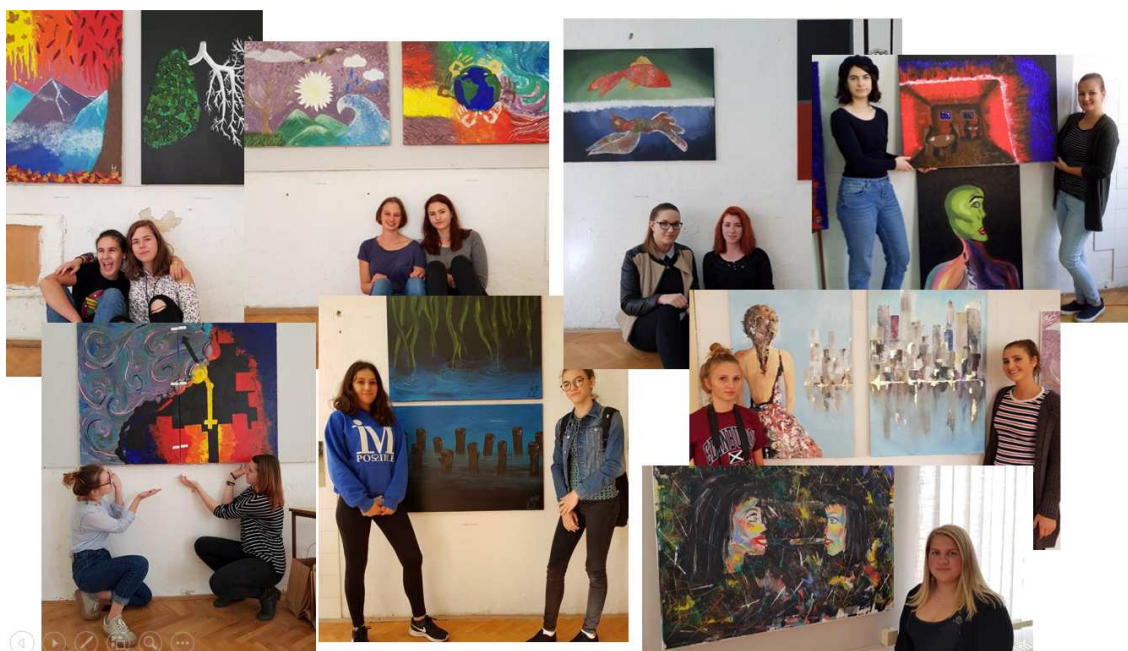

UMETNOST PO ŽENSKO

Od 18. do 20. novembra 2017 je v Lendavi potekala mednarodna likovna kolonija, ki so se je poleg dijakinj naše šole udeležile tudi dijakinje iz Ljutomera, Nove Gorice, Monoštra, Varaždina in Bad Radkersburga. Bilo nam je smešno, da smo bila sama dekleta, saj se je zdelo, kot da je fantom bilo prepovedano priti.

V sredo ob 10. uri zjutraj smo se vse sodelujoče zbrale na Dvojezični srednji šoli Lendava. Sprejel in pozdravil nas je pomočnik ravnateljice Tibor Tomšič. V amfiteatru na šoli je potekalo žrebanje parov dijakinj, ki so naslednje tri dni skupaj likovno ustvarjale. Med žrebanjem sem bila seveda zelo vznemirjena, saj sem si želela gostjo, s katero bi se takoj dobro ujela in ki ne bi bila zadržana. Ko sem prebrala ime na listku, sem bila prestrašena, saj se nobeno dekle ni odzvalo. Profesorica mi je povedala, da sem izžrebala Katarino iz Nove Gorice, ki pa še ni prispela. Ko sva se prvič videli, sva se obe nasmehnili, vendar se nisva kaj veliko pogovarjali.

Še pred kosilom smo si na lendavskem gradu ogledali razstavo Salvadorja Dalija, s katerim se ne želim niti primerjati, saj če bi hotela postati pol tako dobra umetnica, kot je bil on, bi potrebovala še veliko vztrajnosti in trdega dela. Čeprav je Dali eden najbolj znanih in cenjenih umetnikov, moram priznati, da mi njegova umetnost ni ravno blizu. Po razstavi smo se odpravile v prostore stare DOŠ II, kjer smo imele pripravljen atelje za slikanje. Najprej smo dobile teme, na podlagi katerih smo začele slikati. Takoj ko sva s Katarino začeli slikati, sva se začeli pogovarjati, kot je pri dekletih v navadi. Seveda na začetku nisva imeli prav nobene zamisli, kaj bi naslikali, zato sva gledali k sosedam, a to naju je samo še bolj prestrašilo, kajti one so že začele slikati, medtem ko sva midve imeli prazni platni. Po šestih urah slikanja smo se napotili na večerjo v picerijo Popaj, kjer smo se družili in zabavali. Ob osmi uri zvečer so po naju prišli starši in naju odpeljali domov. Doma nam je Katarina zaupala, da ima prav ta dan rojstni dan, zato smo jo odpeljali na tortico. Večerne urice v domačem okolju so bile vsekakor najprimernejši čas za pobjžje spoznavanje s Katarino, ki sem jo gostila naslednje tri dni.

Naslednje jutro smo se ob 8. uri ponovno vsi srečali v ateljeju in nadaljevali s slikanjem. S svojim izdelkom sprva nisva bili zadovoljni, a ko sva ga začeli dopolnjevati, nama je postal zelo všeč. Mentorice so nama svetovale veliko različnega, vendar nisva vsega upoštevali, saj sva sledili svojim idejam. Popoldne smo si na izletu z avtobusom ogledali Otok ljubezni, mlin na reki Muri, muzej kasaštva in ljutomersko umetniško galerijo. Najbolj me je prevzel muzej kasaštva, saj sem lahko videla konje, ki jih s sestro obožujeva. Po napornem dnevu smo ob živi glasbi na ljutomerski šoli preživeli prijeten večer. V Lendavo smo se utrujene vrnile zelo pozno, zato smo zelo hitro zaspale.

V petek smo bile zelo vznemirjene, saj smo vedele, da bodo naše slike razstavljene in ocenjene tudi s strani umetnikov. Na razstavo je prišlo kar nekaj obiskovalcev, med njimi so bili tudi profesorji naše šole. Razglasili so tudi zmagovalki, ki sta bili Hana Kosednar in Lara Kosi. Šele po vsem tem smo dojele, da je napočil čas, ko se bodo naše gostje vrnile domov. Preplavila so nas čustva, bilo je polno objemov, zadnjih fotografij in lepih pozdravov.

In kaj povedati za konec? Kaj izpostaviti? Ne vem ... Morda to, da me že od začetka, druženja z novimi dekleti ni bilo strah, saj sem že v osnovni šoli sodelovala pri izmenjavah, o katerih lahko povem same pozitivne stvari. Tudi tokrat je bilo odlično. Glede likovne smeri pa lahko povem to, da me je profesorica Fortuna Lazar za umetnost navdihnila in spodbujala že v osnovni šoli. Poleg profesorice Fortune Lazar bi zelo pohvalila tudi profesorico Mihelo Baumgartner, ki je za nas lepo skrbela od prvega do zadnjega trenutka. Na likovnem področju smo se naučili veliko novega in zanimivega, saj so nam nasvete dajale tudi profesorice drugih šol, veliko pomoči pa nam je nudil tudi umetnik Dubravko Baumgartner. S Katarino sva bili navsezadnje ponosni, saj sva dosegli drugo mesto.

Izredno se veselim in pričakujem naslednjo likovno kolonijo, ki naj bi naslednje leto bila nekje drugje. Upam, da se bom ponovno lahko veliko naučila o umetnosti in srečala vsaj nekatere od teh deklet, s katerimi sem preživela čudovite tri dni.

Ema Žoldoš in Kaja Škrban, 1. a